

[Johs. Clausen.]

til 1. September. Jeg beklager, at Loven nu foreslaas forlænget til 1. Januar 1935. Da vil det atter gaa saadan, at den Kornlov, vi her skal vedtage, afsluttes et Stykke hen i et Høstaar. En saadan Fremgangsmaade er og bliver uheldig, og den vil meget ofte, for ikke^oat sige altid, gaa ud over de ringest stillede, som, naar Høsten er inde, er henvist til at sælge en Del af deres Korn straks.

Man har hævdet fra forskellig Side i Folketinget, at der var en vis Begrundelse for, at en Kornordning og en Svinereguleringslov fulgte hinanden, men Baggrunden for en saadan Betragtning er ikke overbevisende, idet det er to ganske forskellige Forhold, man her taler om. Det er en selvsagt Ting, at Svineproduktionen er baseret paa Kornet, det ved vi vel, men Svineordningen er betinget af en Fordeling iblandt Landmændene paa Grundlag af Kontingenteringen, hvorimod man gennem Kornordningen søger at beskytte den hjemlige Kornavl imod Dumpingkorn udefra. Det er jo bekendt, at Korn under disse Forhold kan købes udefra til langt under det danske Korns Produktionspris. Endvidere er Forholdet under samme Synsvinkel det, at Landbrugerne, ogsaa de mindre, i stedse stigende Grad bliver selvforsynende med Korn, og en mindre Prisdifference paa det Korn, der udbydes paa Markedet, vil derfor have meget ringe Betydning.

Man kan vist sige, at den gældende Kornordning i al Almindelighed har vundet ringe Sympati hos Landbostanden, og jeg vilde derfor have fundet det rimeligt, at man nu, da den er til Fornylse, søgte gennem de indvundne Erfaringer i den Tid, den har eksisteret, at skabe en Nyordning, som svarede til Lovens Hensigt i højere Grad, end sket er med den Ordning, vi nu har. Jeg tror, man kan sige, at det kornkøbende Landbrug i al Almindelighed har faaet Lov til at betale den Pris, som man tænkte sig vilde fremkomme efter Vedtagelsen af Kornloven af 13. December. Derimod har det kornsælgende Landbrug ganske sikkert væsentlig af Hensyn til den store Import af Korn været henvist til ringere Priser, end det var Kornlovens Forudsætning. Det kan dokumenteres meget nøje. Hvis man nemlig ser paa Københavns Notering for Korn den 8. December i Fjor, altsaa nogle Dage før vi vedtog sidste Kornordning, viser det sig, at Noteringen er henholdsvis 10,75, 12 og 12,50 Kr. for Hvede, Byg og Havre, og gaar man længere tilbage, til 5. Maj 1933, havde vi praktisk

taget de samme Priser. Ser man saa paa Noteringen i Dag, har vi praktisk taget atter de samme Priser, blot med nogle faa Øres Forskel. Det viser altsaa, at for dem, der skulde sælge Korn, er der ikke opnaaet det, som var tilsigtet gennem Kornloven af 13. December, en Forbedring af Kornavlens Vilkaar her i Landet er ikke sket.

Jeg tror, at alle nu — vi har ikke alle været det før — er enige om at ville sikre dansk Kornproduktion imod Dumpingkorn udefra. Alle indser, at der stort set maa stræbes hen imod, at det bliver rentabelt at dyrke den danske Jord med det vigtigste Raaprodukt, vi har til hele vor Produktion. Dette Standpunkt blev allerede stærkt fremhævet i den Betænkning, som Landbokommissionen indgav til Landbrugsministeren den 2. September 1933. Dår var alle 4 Partier repræsenteret, og der blev gennem den enstemmige Betænkning givet meget kraftigt Udtryk for, at det baade af valuta-mæssige, erhvervsmæssige og beskæftigelsesmæssige Grunde vilde være uhyre farligt for Landet ikke at søge at opretholde den størst mulige Kornavl. Det gav sig Udtryk i bestemte Udtalelser i Betænkningen, og jeg tror, at alle Partier — det mener jeg baade efter Landbokommissionens enstemmige Betænkning og efter Loven, som senere er vedtaget — nu stræber hen imod at gøre Kornavlens i Danmark rentabel. Men man har endnu ikke sikret en Kornpris, der svarer til Produktionsprisen. Ifølge Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger skulde Korn for Høsten 1933 i saa Fald koste 13 Kr. 60 Øre. Der er altsaa en betydelig Margin mellem det, det danske Korn har kunnet afsættes til, og det, som Landøkonomisk Driftsbureau har opgjort til Produktionsprisen. Mit Parti har i det andet Ting stillet Forslag om en Mindstepris af 13 Kr. som Cif-Pris for indført Korn her i Landet, det vil sige en Forhøjelse fra 11 Kr. til 13 Kr. Jeg vil haabe, at man i det Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa nedsat, vil gaa ind for en saglig Drøftelse af Betime-ligheden af en saadan Prishævning; den er berettiget og begrundet i de Erfaringer, der er indvundet i det Aar, der er gaaet.

Det var jo ved Kornlovens Vedtagelse en Forudsætning, at Importen af Korn skulde være et Supplement til den danske Avl af Korn. Jeg mener, at som Kornimporten har fundet Sted i det forløbne Aar, er det omvendte i Virkeligheden Tilfældet, nemlig at Importen har været saa stor, at den danske Kornavl har maattet glide ind i Forbruget som en Slags Supplement til